

Diplomová práce
SHROMAŽĎOVACÍ PRÁVO V ČESKÉM PRÁVNÍM ŘÁDU
Bc. Jakub Brada
Posudek oponenta

Pan Bc. Jakub Brada předložil diplomovou práci na téma „*Shromažďovací právo v českém právním řádu*“, která je v rozsahu 67 stran textu a je rozdělena na do pěti kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Autor definoval cíl své práce podat celkový obraz o právní úpravě shromažďovacího práva v České republice s důrazem na průběh jeho výkonu.

První kapitola je věnována historii shromažďovacího práva na území státu, ve které autor překládá pojednání o existujících ústavních a právních úpravách shromažďovacího práva, a to od roku 1848, počínaje Dubnovou ústavou. Autor tedy postupně sděluje, jak byla svoboda shromažďovací garantována v jednotlivých ústavách a odkazuje rovněž na příslušnou právní úpravu. Přehled je to stručný výhradně zaměřený na formální právní úpravu.

Ve druhé kapitole se autor věnuje pramenům shromažďovacího práva, kdy nejdříve poukazuje na mezinárodněprávní úpravu a následně pak na úpravu ústavní a zákonnou. U mezinárodních pramenů je obsírně pojednáno o judikatuře ESLP, zejména pak i formách rozhodnutí ESLP. Autor kromě jiných následně zmiňuje i ustanovení Listiny práv EU, kdy jí hodnotí v zásadě jako velmi obecnou a deklaratorní. Zde je škoda, že se autor nevypořádal s rozsudky ESD, které se shromažďovacím právem zabývaly, byť s ohledem na jiné zásady evropského práva.

Následuje pak představení čl. 19 Listiny jakožto ústavního zakotvení práva shromažďovacího v ČR a přehled navazující právní úpravy ať již ústavní tak i zákonné, kdy autor neopomíná omezující ustanovení pro vojáky, či sankční ustanovení trestního zákoníku.

Třetí kapitola je věnována samotnému výkonu a shromažďovacího práva, kterou autor pojal více méně prakticky když popisuje jednotlivá stádia a úkony, které je nutno učinit směrem k shromáždění. V kapitole postupně mapuje postup od oznámení, včetně výjimek až po samotný průběh a skončení shromáždění. Autor postup popisuje velmi podrobně, a do všech důsledků. Postupně rozebírá práva a povinnosti oznamovatele a práva povinnosti účastníků shromáždění a v neposlední řadě i pravomoci orgánů veřejné moci.

Zatímco samotný výkon shromažďovacího práva je sice zajímavý, ale v zásadě méně konfliktní, omezení shromažďovacího práva je z hlediska realizace tohoto práva zásadní a vždy velmi vyhrcoené. Autor se tomuto pak věnuje v samostatné kapitole. Nejdříve autor poukazuje na jiné právní prameny, ze kterých plyne možnost omezení práva na shromažďování, jako je například zákon ochrany přírody a krajiny, kdy však je zde ze strany autora opomenuta zásadní okolnost omezení ukládaných na základě tohoto zákona, a to, že tato omezení jsou vždy činěna ve veřejném zájmu, neboť ochrana přírody a krajiny je ve veřejném zájmu ze zákona (§58 zákona). V následném popisuje autor jednak obecný postup úřadu při zakazování shromáždění a následně pak jednotlivé důvody pro zakázání. Zde autorovy zřejmě nedopatřením vypadlo pojednání o lhůtě pro úřad, který oznámení zakazuje, do kdy tak může učinit, ačkoliv se jedná o jednu ze zásadních omezujících podmínek pro zneužití veřejné moci, a to i přes to, že následně s touto lhůtou operuje.

Dá se polemizovat s autorem o tom, zda je až teprve rozsudky NSS ve věci shromáždění neonacistů byli úřadům umožněno zkoumat zastřený důvod shromáždění. Je nasnadě, že toto úřady mohly činit již před těmito rozsudky, ale je naprosto jednoznačné, že NSS dal ve svých rozsudcích návod pro úřady, jak to dělat v mezích zákona, a právě s ohledem na šetření práva shromažďovacího. I další závěry autora směrem k NSS a zákonodárci, které se týkají toho, zda rozsudky NSS takto nenasměrovaly veřejnou moc k většímu omezení shromažďovacího práva je vhodným diskusním tématem, které je třeba také tak chápat.

Autor takto postupně rozebírá všechny důvody pro zákaz shromáždění a následně se věnuje i problematice rozpuštění shromáždění, a to opět jednotlivě po jejich jednotlivých důvodech. V neposlední řadě se autor zaměřuje na možnosti stanovení podmínek pro konání shromáždění z hlediska omezení či zásahu do shromažďovacího práva.

Poslední kapitola je věnována autorovým námětů na úpravu zákonného rámce. Všechny náměty, které autor předkládá jsou nejenom zajímavé, ale rovněž vyvolávají otázky, zda se jedná skutečně o nezbytné zásahy do zákona, zda nepostačí existující interpretace. Na druhou stranu nelze nevidět autorovu nikoliv neodůvodněnou obavu s většího omezování shromažďovacího práva.

Práce vykazuje v systému THESES 0% shodu. Předložená diplomová práce je zpracována na zajímavé a z hlediska ústavního velmi zásadní téma, které je samo o osobě výborným námětem na větší kolokvium.

Předložená diplomová práce je i přes drobné výtky výše uvedené, či jiné nepřesnosti, zpracována ze širokého spektra pramenů, českých a i cizojazyčných, autor pracuje uspokojivě s citační normou. Předložená diplomová práce Bc. Jakuba Brady tak splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. V případě úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **výborně**.

K obhajobě navrhuji autorovi, aby se vyjádřil k tomu zda není přímý a jednoznačný zákaz zakrývání obličeje ústavně konformnější vůči možnosti takové omezení uložit jako podmínku konání shromáždění, a to zejména z důvodu právní jistoty a jejího zajištění.

V Praze dne 23. dubna 2018

JUDr. Tomáš Pezl